

Parink iš sąrašo tinkamus pagal reikšmę žodžius ir juos įrašyk tuščiuose J. Savickio novelės „Vagis“ langeliuose.

Žodžiai: *beplaukių, susimetęs, nusidirbusio, laikęs, prišliaužęs, nustojęs, įgubusių, užkrekusiu, sukuriančiu, užlindęs, atvertęs, įsipjovusios, įmestas, suplėšyti, pasiryžęs.*

Kurie žodžiai pavartoti, galima pasitikrinti J. Savickio novelėje.

Vagys pavogė tėtei tiesiog iš kūtės arklių.

Sukvietus talką ir padarius oblavą, arklys buvo rastas, o vagis sugautas ir, į rogių dugną [] namon parvežtas.

Namon parvežus, vagis buvo pririštas gryčioje prie skersinio spyrio, veržiančio [] sieną. Vienmarškinis, žado [] virvės buvo giliai [] į bicepsus, galva nusvirusi, su pramuštu smilkiniu ir krauju, [] ant grubių atlapių marškinių, rodančių jo geležinę krūtinę.

Visi išsiskirstė, kas valgyti – svečių priimti, kas arklių – rogių sužiūrėti.

Vaikas tyliai stovėjo ties piktadariu, lyg jį kas būtų tvirtai [] Jis negalėjo atspėti, kur jis bus jį matęs. Rarotų vaizdas minė jam šį piktadarį: žalias veidas, [] marškiniai, pasvirusi galva... Dideliame altoriuje prikaltas ant kryžiaus Kristus turėjo tokio pat panašumo.

Kas tai „piktadarys“!

Šiaudą iš lovos ištraukęs, pasuolių atsargiai [] jis badė vagiui šiaudu į nosį.

– Tu esi galingas, tu gali vienu žvilgsniu trenkti mane žemėn, bet tu nieko negali man padaryti, – taip klojosi vaiko galvoj minčių chaosas.

Vagis, [] raudonas akis, pažiūrėjo kokliai po gryčią.

Būdamas tikras ūkininkas, žinodamas, kad su plėšiku reikia elgtis, kaip įstatymai liepia, šeimininkas paklausė tikro veidmainio balsu:

– Gal, sveteli, pusryčių nori?... Kiaulienos?

– Greit patį pavaišinsiu kauliena.

Vagis nubudo. Pajuto, kad bėda artinas. [] buvo stoti už savo „razbainišką“ garbę ir atsakinėjo tyliau, pyktį [] balsu..

– Tylėk, vagie. Tuoju tave čia pribaisysiu.

– Pamatysime, kuris pirmą.

Vagies galva atšokinėjo į pasienį, o blazdos buvo mušamos batų su pasagaitėmis.

– Štil! – [] ir pavargusio žmogaus balsu šaukė šeimininkas, išbėgdamas iš trobos, nors vagis ir nemanė atsakinėti, tik piktos ugnies akimis lydėjo šeimininką.

Vaikas, [] į palovio tolimiausią kampą, žiūrėjo nubudusiomis akimis į šitą baisią komediją.

– Tėtė, sako, geras, bet kam taip baisiai muša vagį! – skaudžiai suspingsėjo vaiko smilkiniuose.

Vaikas pasiryžęs buvo išliuosuoti vagį.

Kas bus toliau, jam šią valandą nerūpėjo. Jį niekas dabar negalėtų sustabdyti.

Ilgai valandai praslinkus, kuomet sunkiai pradėtasai darbas buvo veik baigiamas, jis sumanė paklausti:

– O tu man nieko nedarysi – tėtės nemuši? – Paskum su vyrišku budrumu pridėjo: – Žinai, toliau galiu neatraišioti!

Vagis buvo veik visai išliuosuotas, ir vaikas negalėtų kariauti su tokia pajėga, kaip pavasario upės [] ledai. Nuteistas žmogus tylėjo įbedęs akis aslon. Jis galbūt pergyveno geriausias valandas savo amžiuje.

Kuomet paskutinė virvė nusmuko nuo vagies, jis, kupron [] ir nenormalus, neskubėdamas atsidūrė prie durų. Kažką murmedamas, tarytum: „Vaike, sudieu“, sugniaužė jį visą ir prispaudė prie krūtinės.